

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

Σε συνθήκες ολοένα και μεγαλύτερης υποτίμησης των ζώων μας μπαίνουν στο στόχαστρο και οι μετακινήσεις. Όχι μόνο έχει αυξηθεί στην ουσία το κόστος, αλλά με το ηλεκτρονικό εισιτήριο και τις κάμερες αυξάνεται κι ο έλεγχος με σκοπό τη διασφάλιση της κερδοφορίας των εταιριών που διαχειρίζονται τα ΜΜΜ. Στην πραγματικότητα οι μετακινήσεις παίρνουν την μορφή εμπορεύματος και λειτουργούν με την λογική της ελεύθερης αγοράς και βάσει του ιδιωτικού συμφέροντος. Παρόλα τα κέρδη, οι μισθοί των εργαζομένων στα ΜΜΜ παραμένουν στον πάτο όπως και η ποιότητα των μετακινήσεων για τους επιβάτες/τριες. Τα μέσα γίνονται επιχείρηση και εμείς πελάτες τους υποχρεωμένοι να πληρώνουμε για μια βασική μας ανάγκη.

Ως φοιτητές/τριες βιώνουμε τη μετακύληση του κόστους φοίτησης σε όλα τα επίπεδα. Με τον κλοιό των κριτηρίων να στενεύει, όλο και λιγότεροι/ες δικαιούμαστε δωρεάν σίτιση και στέγαση από το πανεπιστήμιο. Το κεφάλαιο εισβάλλει διαρκώς, με εργολαβίες και μειώσεις στους εργαζομένους/ες, με αποτέλεσμα την υπολειτουργία των εστιών, την εντατικοποίηση της εργασίας του προσωπικού και την αύξηση του κόστους επιβίβασης. Αν φαίνονται παρωχημένα τα αιτήματά μας για δωρεάν και αξιοπρεπή σίτιση, στέγαση, και μετακίνηση, τότε για μας παρωχημένο είναι να πληρώνουμε 15€ και 30€ για να πηγαίνουμε στη σχολή/δουλειά μας εν μέσω κρίσης.

Ως αυριανοί εργαζόμενοι/ες -αν δεν είμαστε ήδη- αντιλαμβανόμαστε την κατάσταση και εναντιωνόμαστε στο κανιβαλισμό που επικρατεί στους γκισέδες και στα μέσα. Η δε μαθητεία κι η πρακτική χρησιμοποιούνται ως δούρειος ίππος για την περαιτέρω υποτίμηση της εργατικής δύναμης. Εχθρός μας δεν είναι οι υπάλληλοι των σταθμών, ούτε οι οδηγοί, αλλά η διοίκηση που τους φορτώνει με τόση εργασία και η απληστία των εργοδοτών τους. Θέλουμε να σπάσουμε τις ενδοταξικές συγκρούσεις, να μην δημιουργείται απόσταση μεταξύ επιβατών κι εργαζομένων, και να οργανώσουμε την τάξη μας ενάντια σε Κράτος και Κεφάλαιο.

Η επίθεση στις μεταφορές αφορά το σύνολο τις εργατικής τάξης κι εντείνεται στα «αόρατα» κομμάτια της κοινωνίας. Μετανάστες/ριες και πρόσφυγες χωρίς χαρτιά και ΑΜΚΑ, ομάδες που δεν δικαιούνται μηνιαία κάρτα ή μειωμένο εισιτήριο παρά τις δυσκολίες που περνούν. Σε παρόμοια μοίρα βρίσκονται κι όσοι/ες δούλεψαν μαύρα και δεν δικαιούνται κάρτα ανεργίας.

Η αναδιάρθρωση στα ΜΜΜ δεν έρχεται μόνη της. Το κεφάλαιο χτυπά τα τελευταία συλλογικά κεκτημένα που έχουν μείνει όρθια (ασφαλιστικό, ιδιωτικοποίηση υγείας κι εκπαίδευσης). Μια γενικευμένη επίθεση μαζί με το κράτος ενάντια στην κοινωνία και τον κόσμο της εργασίας. Πρόκειται για μια προσπάθεια εμπορευματοποίησης των πάντων, μιας και τα αφεντικά κοιτάνε να κερδοφορούνε πάνω στις ανάγκες μας.

Εμείς δεν ψάχνουμε τρόπο «να πηδάμε τις μπάρες», αλλά αποσκοπούμε στο να νικήσουμε ουσιαστικά, εξασφαλίζοντας ελεύθερη μετακίνηση για όλους και για όλες. Αγωνιζόμαστε για τις ανάγκες μας, οργανώνουμε την τάξη μας, και ανταπαντάμε στην επίθεση Κράτος και Κεφαλαίου.

**-ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
-ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΝΝΙΒΑΛΙΣΜΟΥ, Η ΤΑΞΙΚΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΙ Η ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ
-ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΓΑΘΑ, ΜΜΜ, ΚΑΙ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ**

**Ελευθεριακό Σχήμα Παντείου
espanteion@espiv.net
espanteion.espivblogs.net**